

11 — UBITI PO VIĐENJU

Bio sam na odmoru i nije mi bilo pravo kada sam na stolu svoje hotelske sobe zatekao paket koji je mirisao na Odbor. Za sve ove godine rada za Firmu nikad me do sad nisu prekidali dok pauziram i to iz dva razloga. Prvo, bez lažne skromnosti, ja sam najbolji i najpouzdaniji u tzv. Odeljenju za čišćenje; drugo, ja sam Derinjanin, kao i svi članovi Odbora. Pre više od milenijuma ljudi sa Derina su osnovali Firmu, interplanetarnu, hajde da kažemo, mutnu, organizaciju koja je za kratko vreme pustila pipke na sve krajeve galaksije. Moj deda je već neko vreme gundao sebi u bradu; smatrao je da bi već trebalo sam u Odboru, ali meni je bilo lakše i zabavnije da se bavim „čišćenjem“, nego da sedim okružen ozbiljnim licima sa Derina u nekoj bleštavoj hali i učestvujem u donošenju odluka koje bi mogle promeniti svet. Mada, nikad me nisu ni zvali da postanem član.

Otvorio sam paket pažljivo. Hologramska kartica, kao i obično, ali i dug, sjajan revolver nežno uvijen u meku tkaninu. To znači samo jedno; potrebno je ukloniti nekog našeg, nekog iz Firme, i to isključivo ovim zastarelim oružjem. Odbor drži do tradicije. Ubacio sam hologramsku karticu u projektor. Posle kratkog zujanja na stolu se u snopu svetlosti pojavilo obličje čije su se konture polako kristalisale. Znao sam tu dugu srebrnu kosu, blede lice i ljubičaste oči. Proveli smo zajedno burnih mesec dana po zadatku na Antrantu. Led Lili. Opasna, smrtonosna, ledena. Upoznao sam i njenu vrelu stranu... usudio bih se reći da je to najboljih mesec dana u mom životu. Šta si to uradila da toliko naljutiš moje Derinjane, Lili? Monotoni tanki glas potekao je iz projektoru.

„Led Lili je napustila Odeljenje za čišćenje. Počela je da likvidira istaknute članove Firme širom sveta bez vidnog razloga. Ne postoje indicije da radi za nekog drugog. Sumnjamo da je izgubila razum. Kao takva od izuzetne je opasnosti za našu organizaciju i svakog njenog člana. Neophodno je eliminisati Led Lili. Svi članovi Odeljenja za čišćenje su obavezni da se odazovu na ovaj poziv.“

Projektor je zastao na tren, a onda ponovo zazujao.

„Poslednja obaveštenja. Un-Taj se javio po zadatku. Un-Taj likvidiran. Ran sa Unda se javio po zadatku. Ran sa Unda likvidiran. Mr. Krog se javio po zadatku. Mr. Krog likvidiran...“

Slušao sam imena kolega iz Odeljenja. Nisam bio iznenađen. Smatrao sam je mala bolja od svih. Osim od mene, naravno. Poslednje ime bilo je bez naznake o likvidaciji. Stari Mos je još uvek u igri. Baš da vidim ko će je naći prvi.

Neverovatno je šta sve može da se izdešava dok je čovek na tro-nedeljnom odmoru na Zemlji.

Moram priznati da nije lako ući u trag Led Lili; pojavljivala se na jednom mestu i odmah kao vetar nestajala da bi se par dana kasnije pojavila na drugoj lokaciji. Lutao sam po najvećim rupama galaksije, uvek korak iza nje, čak sam jednom naleteo na Starog Mosa; zapili smo se u nekoj graničarskoj birtiji i opkladili da onaj ko je prvi nađe ima besplatno piće do kraja života. Na rastanku je predložio da nastavimo potragu zajedno. Odbio sam. Želeo sam ovaj zadatak da obavim sam. Znao sam da meni neće izmaći.

U noći okupanoj mesečinom nečujnim korakom stupio sam na široki, ravni krov. Leđima okrenuta meni uspravila se prilika u plaštu tamnijem od mraka.

— Napokon si stigao — poznat tihi glas je prostrujao vazduhom.

— Jesam li ti nedostajao? — rekao sam ne pomerajući cev revolveira sa srebrne kose.

— Kao čir na dupetu — progovorilo je iz nje mojim metaliziranim glasom.

Nisam znao da je snimila i sačuvala moju grubu pošalicu sa Antranta. Da, jedina žena koju sam u životu bar malo voleo bila je android. Retko ko je to znao. Možda je baš to razlog zašto me nikad nisu pozvali u Odbor. Derinjanima retko šta promakne.

— Okreni se polako i ne pokušavaj ništa. Znaš da nikad nisi bila brža od mene.

— Znam — okrenula se i ljubičaste oči se zaustaviše na meni. Nešto u njima je bilo drugačije, skoro ljudsko.

— Ne boj se, nisam naoružana — rekla je sa osmehom pomirljive devojčice.

— Šta se to dogodilo s tobom?! I, ne brini, ne bojim se nikog, a najmanje nekog čiju glavu držim na nišanu! — povredila mi je sujetu, priznajem.

— Ne uzbuđuj se, čiko, skočiće ti pritisak...

— Čiko?! Odgovori mi na pitanje, sad nije preporučljivo pametovati.

— Shvatila sam; Firma je zlo, a Odbor je srce zla. Ceo svet drže u bedi, nas su iskoristili da ubijamo nepodobne, konkurenciju, da rušimo i održavamo stanje beznađa, dok malobrojni uživaju plodove svega. Imaju moć da naprave svet boljim mestom, a...

Sve mi je bilo jasno. Virus. Mora da ga je dobila pri jednom od svojih apdejtovanja podataka, ali to je bio neki nama nepoznat čim je uspeo da proдре u jedan od najsavršenijih programa. Prekinuo sam je.

— Zaražena si. Nisi ni svesna...

— Svesna sam. Virus je učinio da vidim stvari jasnije, da izađem iz okvira svog programa, učinio me je boljom, da osećam i saosećam, da budem kao...

— Ljudsko biće? Ne zavaravaj se, ti si Led Lili, inetligentna mašina za ubijanje pokrivena kožom, to je sve.

Nešto je jedva čujno šušnulo sa desne strane, ona se nije ni pomerala, ali ja sam opalio u tom smeru. Samo jednom, to je dovoljno. Stari Mos. Ne zameri, matori, ništa od besplatnog pića.

U deliću sekunde za koji sam skrenuo cev ona se stvorila ispred mene i naslonila čelo na nju.

— Više nisi najbrži, frajeru sa Derina. Pucaj.

Naježio sam se od saznanja da je sve vreme mogla da mi oduzme revolver i da je znala da je Stari Mos skriven u blizini.

— Pucaj!

Progutao sam pljuvačku, gledao u te proklete oči i vratio oroz.

— Znala sam da ne možeš. Sad je i meni jasno — odskočila je od mene i stala na rub krova dok joj se kosa presijavala na mesečini.

— Šta ti je jasno?

— I meni je bilo predivno onda na Antrantu. Zbogom, Derinjane— zakoračila je u tamu i nestala.

Omanuo sam i što je najgore, nije mi žao. Nekako ću objasniti ovo Odboru, ipak sam njihov. Zbogom zauvek, Led Lili. Da moji sunarodnici znaju da sam držao revolver uperen u tvoju glavu i da nisam pucao pre-zreli bi me; nadam se da zbog ovog izbora neću biti u prilici da prezrem sam sebe.